

Niet ondertekend afschrift afgeleverd aan H
uitsluitend voor bestuurlijke inlichting -
enkel voor behoeften van inwendige aard.

Arrestnummer C/ 2064 / 2015
Repertoriumnummer 2015 / 3489
Datum van uitspraak 9 september 2015
Rolnummer 2014/VU/1 2010/CO/521 INSPECTEUR
Notienummer parket-generaal 1998/PGA/103 1998/VJ11/103

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaftde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-0000226236-0001-0018-01-01-1

Hof van beroep Antwerpen - 2014/VU/1 & 2010/CO/521 - p. 2

1998/PGA/103 - 1998/V11/103

inzake

geboren te | op |
wonende te | Wuustwezel, aan de |

handelend in eigen persoon en in zijn hoedanigheid van
rechtsopvolger en enig erfgenaam van wijlen zijn echtgenote

woonstkeuze doende op het kantoor van mr. Roland Pockelé-Dilles,
advocaat bij de balie van Antwerpen en met kantoor te 2000
Antwerpen, Stoopstraat 1, 5e verdieping

rechtstreeks dagende partij

vertegenwoordigd door mr. Roland Pockelé-Dilles, advocaat bij de
balie van Antwerpen

tegen

1. de STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie Antwerpen,

a) waarvan de kantoren gevestigd zijn te 2018 Antwerpen, Lange
Kievitstraat 111-113 bus 55,

b) en voor zover als nodig op het adres van haar gekozen
woonplaats,
zijnde op het kantoor van toenmalig gerechtsdeurwaarder Johan
BOCKLANDT aan de Balansstraat nr. 117 te 2018 Antwerpen (ref.
4692/08), zijnde het gerechtsdeurwaarderkantoor BDMV
GERECHTSDEURWAARDERSKANTOOR ANTWERPEN CVBA,

PAGE 01-00000226236-0002-0018-01-01-4

Hof van beroep Antwerpen - 2014/VU/1 & 2010/CO/521 - p. 3

waarvan de zetel gevestigd is te 2018 - Antwerpen, Balansstraat nr. 117,

rechtstreeks gedaagde partij

vertegenwoordigd door mr. Johan Claes, advocaat bij de balie van Antwerpen

2. de PROCUREUR GENERAAL

bij het hof van beroep van en te Antwerpen,
zitting houdende te ANTWERPEN, zijnde in zijn Parket - Generaal
in het Nieuw Gerechtsgebouw, Waalse Kaai 35A te Antwerpen

1. Dagvaarding tot uitlegging van een arrest conform art. 793 e.v. Ger.W.

De dagvaarding tot uitlegging van een arrest, uitgaande van , werd betekend op 10 januari 2014 aan de STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR en aan de PROCUREUR-GENERAAL bij exploit van Michael-Hendrik Vanderhaegen, plaatsvervanger van Frans Jennes, gerechtsdeurwaarder met standplaats te Antwerpen, er kantoorhoudende Amerikalei 15

Deze dagvaarding luidt als volgt:

1.

Verzoeker en zijn echtgenote werden op 30 januari 1996 gedagvaard voor de correctionele afdeling van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, kamer 4C, en dit wegens inbreuken op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (vervolgens in graad van beroep: de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996).

De tenlasteleggingen t.o.v. verzoeker en zijn echtgenote luiden conform de dagvaarding:

"... l.

┌ PAGE 01-00000226236-0003-0016-01-01-4 ─┐

Hof van beroep Antwerpen - 2014/VU/1 & 2010/CO/521 - p. 4

In strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel van 24 augustus 1987, als medeëigenaar die tot de werken opdracht heeft gegeven, op het onroerende goed gelegen te I gekadaastreerd

als met een globale oppervlakte van 18 a 48 ca eigendom van

1)

2)

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 24 augustus 1987 en 30 maart 1989 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden,

nl. een weekend verblijf van 81 m² i.p.v. de vergund 53,6 m² met bovenverdieping, met 2 veluxramen, een garage van 7 m² met verdieping, het weekend verblijf permanent bewoond zijnde sedert 29 maart 1989,

II.

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, als medeëigenaar die de oprichting van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd die tot de werken opdracht heeft gegeven, op het onroerende goed gelegen te gekadaastreerd

als met een globale oppervlakte van 18 a 48 ca eigendom van

1)

2)

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 24 augustus 1987 en 30 maart 1989 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden,

een tweede afzonderlijke garage van 3,5 m x 7 m en een carport met houtopslagplaats van 5 m x 2,7 m ..."

Er werd door het Openbaar Ministerie geen vervolging ingesteld inzake 'permanente bewoning' van het weekend verblijf.

Verzoeker en zijn echtgenote werden, met het vonnis van 26 november 1997, uiteindelijk veroordeeld

- voor de vermengde feiten I en II tot een geldboete van 150 frank;

PAGE 01-00000226236-0004-0018-01-01-4

Hof van beroep Antwerpen – 2014/VJ/1 & 2010/CO/521 – p. 5

- wat betreft de tenlastelegging I tot de betaling van 294.855 frank, zijnde de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen, of tot het herstel van de plaats in de vorige staat binnen een termijn van één jaar;
- wat betreft de tenlastelegging II tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat binnen een termijn van één jaar en onder de verbeuring van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging.

2.

Door verzoeker en zijn echtgenote werd op 3 december 1997 beroep aangetakend tegen dit vonnis.

Het Openbaar Ministerie stelde 'volg-appel' in op 5 december 1997.

De tenlasteleggingen worden als volgt geherformuleerd:

"... I.

in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel van 24 augustus 1987, als medeëigenaar die tot de werken opdracht heeft gegeven, op het onroerende goed gelegen te _____, gekadastréerd

als _____ met een globale oppervlakte van 18 a 48 ca eigendom van

1) _____

2) _____

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 24 augustus 1987 en 30 maart 1989 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden,

nl. een weekend verblijf van 81 m² i.p.v. de vergund 53,6 m² met bovenverdieping, met 2 veluxramen, een garage van 7 m² met verdieping, het weekend verblijf permanent bewoond zijnde sedert 29 maart 1989,

II.

...

┌ PAGE 01-00000226236-0005-0018-01-01-4 ─┐

Hof van beroep Antwerpen – 2014/VU/1 & 2010/CO/521 – p. 6

het gebruik van een gebouw, gelegen in een recreatiegebied of een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied te hebben gewijzigd zonder voorafgaandelijk een vergunning te hebben bekomen krachtens de in artikel 44 §1.7 van de wet van 29 maart 1962 (thans artikel 42 §1.7 van het coördinatiedecreet van 22 oktober 1996) gestelde regelen wanneer het nieuwe gebruik bestaat uit het permanent bewonen,
in casu het weekend verblijf, gelegen te permanent te
hebben bewoond van 29 maart 1989 tot 14 juni 1995,

III.

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, als medeëigenaar die de oprichting van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd die tot de werken opdracht heeft gegeven, op het anroerende goed gelegen te ! gekadastreerd
als : met een globale oppervlakte van 18 a 48 ca eigendom van

1):

2):

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 24 augustus 1987 en 30 maart 1989 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot 14 juni 1995 te hebben instandgehouden,

een tweede afzonderlijke garage van 3,5 m x 7 m en een carport met houtopslagplaats van 5 m x 2,7 m ...".

In graad van beroep wordt de 'permanente bewoning' van het weekend verblijf aldus wel afzonderlijk vervolgd.

Verzoeker en zijn echtgenote worden, met het arrest van 11 februari 2000, door de 7e kamer bij het Hof van Beroep te Antwerpen, veroordeeld

- voor de vermengde feiten tot een geldboete van 100 frank;
- tot het herstel van de plaats door enerzijds, voor zover de afzonderlijk opgerichte carport nog niet zou zijn verwijderd, de verwijdering van de carport en anderzijds het ongedaan maken van het strijdig gebruik, met name de permanente bewoning, dit alles binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en onder de verbeuring van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging,

PAGE 01-00000226236-0006-0018-01-01-4

Hof van beroep Antwerpen – 2014/VU/1 & 2010/CO/521 – p. 7

- om, ten titel van meerwaarde, 237.500 frank te betalen, zij het dat verzoeker zich hiervan op geldige wijze kan kwijten door de plaats binnen één jaar in de vorige staat te herstellen.

Een voor eensluidend verklaarde kopie van dit arrest wordt gehecht aan onderhavig exploit.

3.

Verzoeker en zijn echtgenote stellen tegen dit arrest van 11 februari 2000 cassatieberoep in, doch dit wordt met het arrest van 6 november 2001 afgewezen.

Het arrest van 11 februari 2000 van het Hof van Beroep te Antwerpen verkrijgt aldus kracht van gewijsde.

De echtgenote van verzoeker overlijdt op 27 april 2005.

Het arrest wordt op 7 oktober 2008 aan verzoeker betekend, samen met het bevel tot uitvoering.

4.

Op 21 april 2010 dagvaardt verzoekende partij de Stedenbouwkundige Inspecteur rechtstreeks voor de correctionele afdeling van het Hof van Beroep te Antwerpen conform artikel 1385 quinquies Ger. W., met name tot de opheffing/schorsing/vermindering van de opgelegde dwangsom wegens morele onmogelijkheid.

Met het arrest van 13 april 2011 stelt de 12e Kamer bij het Hof van Beroep:

"... Stelt vast in rechte dat de rechtstreeks dagende partij overeenkomstig artikel 1385 quinquies van het Gerechtelijk Wetboek tot op 4 maart 2010 en opnieuw vanaf 13 januari 2011 in de morele onmogelijkheid verkeerde en verkeert om te voldoen aan de hoofdveroordeling opgelegd bij arrest van de zevende kamer van dit Hof d.d. 11 februari 2000 met name wat betreft de permanente bewoning ...".

{Noot.

┌ PAGE 01-00000226236-0007-0018-01-01-4 ─┐

Hof van beroep Antwerpen – 2014/VU/1 & 2010/CO/521 – p. 8

De overige delen van de destijds in 2000 opgelegde herstellvordering werden eerder reeds door de verzoekende partij uitgevoerd, net als de betaling van meerwaarde/geldboetes/kosten.]

Het arrest van 13 april 2011 is definitief.

Een voor eensluidend verklaarde kopie van dit arrest wordt gehecht aan onderhavig exploit.

5.

Volgens het Hof van Beroep verkeerde verzoeker derhalve, specifiek in de periode tussen 4 maart 2010 en 13 januari 2011, niet in een morele onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling 'stopzetting permanente bewoning' te voldoen.

Voor die periode worden dan ook, op het verzoek van de Stedenbouwkundige Inspecteur, bevelen tot betaling van de dwangsommen betekend en wordt er uitvoerend roerend beslag gelegd.

Verzoeker tekent verzet aan tegen dit uitvoerend roerend beslag, procedure dewelke momenteel nog hangende is in graad van beroep.

6.

Daarnaast meent de Stedenbouwkundige Inspecteur dat de morele onmogelijkheid van verzoeker vanaf 28 juni 2012 opnieuw heeft opgehouden.

Op die dag ontving hij immers van de Gemeente Wuustwezel een brief waarin de voorwaarden staan vermeld om zijn woning te regulariseren, opdat deze zou voldoen aan het nieuwe GRUP.

De Stedenbouwkundige Inspecteur argumenteert dat, nu verzoeker exact weet hoe hij zijn woning kan regulariseren, hij zich niet langer kan verschuilen achter de morele onmogelijkheid ...

7.

Verzoeker neemt een architect onder de arm en op 4 september 2012 wordt een regularisatieaanvraag ingediend.

PAGE 03-00000226236-0008-0018-01-01-4

Hof van beroep Antwerpen – 2014/VU/1 & 2010/CO/521 – p. 9

Op 14 november 2012 verkrijgt verzoeker van de Bestendige Deputatie daadwerkelijk een regularisatievergunning.

De daarin opgesomde werken - dewelke uiteraard geheel los staan van de werken dewelke werden opgesomd in de oorspronkelijke herstelvordering - werden op heden volledig uitgevoerd.

8.

Dit laatst belet de Stedenbouwkundige Inspecteur er echter niet van om toch dwangsommen te laten verbeuren voor deze gehele periode.

Klaarblijkelijk meent de Stedenbouwkundige Inspecteur dat er pas volledig aan de oorspronkelijke herstelvordering wordt voldaan wanneer de officiële vaststelling is gedaan dat alle in de regularisatievergunning opgelegde werken daadwerkelijk werden uitgevoerd.

Kortom, er werden/worden altijd maar nieuwe dwangsommen betekend ...

9.

Het herstel dat aan verzoeker werd opgelegd bij arrest van 11 februari 2000 luidde:

"... tot het herstel van de plaats door enerzijds, voor zover de afzonderlijk opgerichte carport nog niet zou zijn verwijderd, de verwijdering van de carport en anderzijds het ongedaan maken van het strijdig gebruik, met name de permanente bewoning, dit alles binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en onder de verbeuring van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging ..."

Aan verzoeker werd dus een termijn verleend van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan om dit alles uit te voeren.

Echter: met het arrest van 13 april 2011 oordeelde datzelfde Hof van Beroep dat verzoeker in de morele onmogelijkheid verkeerde om te voldoen aan het enige resterende aspect van dit herstel - de permanente bewoning - omdat hij daartoe in een morele onmogelijkheid verkeerde.

Deze morele onmogelijkheid liep volgens het Hof tot op 4 maart 2010 en vervolgens opnieuw vanaf 13 januari 2011.

┌ PAGE 01-00000226236-0009-0018-01-01-4 ─┐

Hof van beroep Antwerpen - 2014/VU/1 & 2010/CO/521 - p. 10

Verzoeker meent dat het bestaan van deze morele onmogelijkheid logischerwijze een implicatie heeft op de hem destijds toegestane termijn van één jaar tot uitvoering van het herstel: **deze termijn pas kan beginnen lopen nadat de morele onmogelijkheid heeft opgehouden te bestaan.**

De Stedenbouwkundige Inspecteur meent van niet ...

10.

Het antwoord op deze vraag is allesbehalve onbelangrijk.

De morele onmogelijkheid gold tot 4 maart 2010 en dus had verzoeker pas op die datum duidelijkheid.

Volgens verzoeker kan de uitvoeringstermijn van één jaar dan ook pas beginnen lopen op die datum.

Bovendien was er opnieuw een morele onmogelijkheid vanaf 13 januari 2011 - dus nog geen jaar na het ophouden van de eerste periode van morele onmogelijkheid.

En toch heeft de Stedenbouwkundige Inspecteur dwangsommen laten verbeuren én uitvoerend roerend beslag gelegd voor de gehele periode tussen 4 maart 2010 en 13 januari 2011, zulks voor een bedrag van maar liefst 7.833,64 EUR excl. kosten.

En dat heeft de Stedenbouwkundige Inspecteur opnieuw gedaan vanaf 28 juni 2012, dwangsommen die momenteel oplopen tot nogmaals ruim 7.000 EUR excl. kosten.

11.

Verzoeker vordert dan ook dat het Hof van Beroep hierover duidelijkheid schept en de gevolgen van zijn arrest van 13 april 2011 uitlegt.

Welke invloed heeft het bestaan van de weerhouden morele onmogelijkheid op de aanvang van de destijds toegekende termijn van één jaar?

Zoals hoger weergegeven, meent verzoeker dat het niet anders kan dan dat de bestaande morele onmogelijkheid de aanvang van deze uitvoeringstermijn schorst.

PAGE 01-00000226236-0010-0018-01-01-4

Hof van beroep Antwerpen – 2014/VU/1 & 2010/CO/521 – p. 11

Er anders over oordelen zou immers het nut en zelfs het bestaan van **deze** uitvoeringstermijn volledig uithollen.

De uitvoeringstermijn zou dan in casu verstreken zijn nog vóór verzoeker terug in de morele mogelijkheid verkeerde om het herstel uit te voeren, hetgeen leidt tot de huidige onredelijke situatie.

Dit kan onmogelijk de bedoeling geweest zijn.

...

ten einde:

1.

De vordering van de verzoekende partij toelaatbaar en diens eisen gegrond te horen verklaren.

2.

Dienvolgens te horen beslissen dat het arrest zoals **gewezen** door de 12e Kamer bij het Hof van Beroep te Antwerpen op 13 april 2011 met arrestnummer C/720/11 als volgt dient te worden uitgelegd:

'de morele onmogelijkheid tot 3 maart 2010 en opnieuw vanaf 13 januari 2011, zoals vastgesteld in het arrest van 13 april 2011, schorst de termijn van één jaar, zoals die werd toegekend in het eerdere arrest van 11 februari 2000, om over te gaan tot het stedenbouwkundig herstel'

3.

Tot slot te horen beslissen dat de kosten van onderhavige procedure ten laste vallen van de Belgische Staat.

2. **Rechtspleging voor het hof**

┌ PAGE 01-00000226236-0011-0018-01-01-4 ─┐

Hof van beroep Antwerpen - 2014/VJ/1 & 2010/CO/521 - p. 12

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 10 juni 2015.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn advies
- de rechtstreeks gedaagde partij de stedenbouwkundig Inspecteur in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de rechtstreeks dagende partij : in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

3. Voorgaanden en relevante vaststellingen

Bij arrest van het hof van beroep te Antwerpen, 7de kamer, d.d. 11.02.2000 werden de rechtstreeks dagende partij : en wijlen zijn echtgenote | veroordeeld:

- voor de vermengde feiten, elk tot een geldboete van 100 frank meer opdecimen;
- tot het herstel van de plaats door enerzijds, voor zover de afzonderlijk opgerichte carport nog niet zou zijn verwijderd, verwijdering ervan en anderzijds tot het ongedaan maken van het strijdig gebruik, met name de permanente bewoning, het voorgaande binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde treden van het arrest, en onder de verbeuring van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging, met dien verstande dat de dwangsom niet kan verbeurd worden voor de betekening van dit arrest;
- tot betaling, ten titel van meerwaarde, van de som van 237.500 frank in handen van de Ontvanger van de Registratie, met dien verstande dat de rechtstreeks dagende partij en wijlen zijn echtgenote | zich op geldige wijze hiervan kunnen kwijten door de plaats binnen één jaar in de vorige staat te herstellen voor wat betreft de inbreuken waarvoor de veroordeling tot betaling van meerwaarde wordt uitgesproken.

Het door de rechtstreeks dagende partij : en wijlen zijn echtgenote | ingestelde cassatieberoep tegen dit arrest, werd bij arrest van het Hof van Cassatie d.d. 06.11.2001 afgewezen.

PAGE 01-00000226236-0012-001A-01-01-4

Hof van beroep Antwerpen – 2014/VU/1 & 2010/CO/521 – p. 13

De echtgenote van de rechtstreeks dagende partij , zijnde , is op 27.04.2005 overleden.

Bij exploit van 07.10.2008 werd het vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen d.d. 26.11.1997, het arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 11.02.2000 en het arrest van het Hof van Cassatie d.d. 06.11.2001 aan de rechtstreeks dagende partij .

betekend, tezamen met het bevel om het herstel in de vorige staat (zoals bevolen bij arrest van het hof van beroep te Antwerpen d.d. 11.02.2000) uit te voeren.

Bij rechtstreeks dagvaarding d.d. 21.04.2010 vorderde de rechtstreeks dagende partij in toepassing van art. 1385quinquies Ger.W.:

- In hoofdde, dat de bijkomende veroordeling tot de dwangsom, uitgesproken met het arrest d.d. 11.02.2000 lastens de heer en lastens mevrouw , in haar geheel – dus ook voor de tot nu toe reeds vervallen dwangsommen – wordt opgeheven;
- In ondergeschikte orde, dat de looptijd van de dwangsom, uitgesproken met het arrest d.d. 11.02.2000 lastens de heer en lastens mevrouw , wordt geschorst, zulks vanaf 7 oktober 2008 totdat er een definitieve planologische oplossing is uitgewerkt geworden, t.t.z. een definitief provinciaal uitvoeringsplan, waarin op definitieve wijze duidelijkheid wordt geschapen omtrent de stedenbouwkundige situatie van het onroerend goed van de rechtstreeks dagende partij , gelegen te aan de
- in volledig ondergeschikte orde, voor zover het hof van oordeel zou zijn dat de dwangsom niet kan opgeheven, noch kan geschorst worden, dat de dwangsom, uitgesproken met het arrest d.d. 11.02.2000 lastens de heer en lastens mevrouw , hoe dan ook tot 1 euro/dag verminderd wordt vanaf 7 oktober 2008.

In zijn arrest d.d. 13.04.2011 motiveerde het hof, met uitdrukkelijke verwijzing naar de brief van de Stedenbouwkundig Inspecteur d.d. 04.10.2002, zijn beslissing als volgt (zie randnummer 10 op blz. 18 van het arrest):

"10. Gelet op de houding van de stedenbouwkundig Inspecteur (zie brief van 4 oktober 2002) en de brieven van de bevoegde Minister van Ruimtelijke Ordening en de gedeputeerde van de provincie Antwerpen aanvaardt het Hof dat de rechtstreeks dagende partij kon geloven dat er een planologische oplossing mogelijk was voor zijn

PAGE 03-00000226236-0013-0018-03-03-4

weekendverblijf en de permanente bewoning ervan. Dit kan in zijn hoofde aanvaard worden als een morele onmogelijkheid om aan zijn bij rechterlijk bevel opgelegde verplichting, nl. de permanente bewoning (zijnde de enige die nog overbleef, vermits de rest was uitgevoerd) te voldoen. Dit ondanks de regelmatig betekende bevelen tot betalen.

Deze situatie wordt aangenomen tot op het ogenblik dat, na het in voege treden van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening op 1 september 2009, de overheid tot reële tenuitvoerlegging overging m.n. door het leggen van uitvoerend beslag op roerend goed op 4 maart 2010 (zoals aangekondigd in het bevel tot betalen van 27 januari 2010).

.../...

12. Vanaf datum van de publicatie van dat PRUP, nl. 13 januari 2011, kan worden aangenomen dat dezelfde situatie ontstaan is als deze die bestond tot 4 maart 2010 en dat derhalve opnieuw een morele onmogelijkheid bestaat in hoofde van de rechtstreeks dagende partij om aan zijn bij rechterlijk bevel opgelegde verplichting te voldoen.

13. Er is geen geldige reden voorhanden om voor die periode van 4 maart 2010 tot 13 januari 2011 het bedrag van de dwangsom te verminderen, of in tijd of omvang te beperken. ...".

In het beschikkend gedeelte van het arrest d.d. 13.04.2011 werd de beslissing door het hof als volgt geformuleerd:

"Verklaart de vorderingen van de rechtstreeks dagende partij gegrond in de volgende mate:

Stelt vast in rechte dat de rechtstreeks dagende partij overeenkomstig artikel 1385 quinquies van het Gerechtelijk Wetboek tot op 4 maart 2010 en opnieuw vanaf 13 januari 2011 in de morele onmogelijkheid verkeerde en verkeert om te voldoen aan de hoofdveroordeling opgelegd bij arrest van de zevende kamer van dit Hof d.d. 11 februari 2000 met name wat betreft de permanente bewoning;

Wijst het overige en anders gevorderde af;"

Hof van beroep Antwerpen - 2014/VU/1 & 2010/CO/521 - p. 15

Bij arrest van het Hof van Cassatie d.d. 13.12.2011 werd het cassatieberoep van de Stedenbouwkundig Inspecteur tegen het arrest d.d. 13.04.2011 verworpen.

4. Saisine van het hof in het kader van een vordering op grond van art. 793 e.v. Ger.W.

Op grond van art. 793 Ger.W. kan de rechter die een onduidelijke of dubbelzinnige beslissing heeft gewezen, die beslissing uitleggen, zonder evenwel de daarin bevestigde rechten uit te breiden, te beperken of te wijzigen. Evenmin mag de rechter hetgeen werkelijk is beslist, wijzigen, aanvullen of er vaststellingen aan toevoegen, hetgeen een inbreuk op het gezag van gewijsde van de gewezen beslissing zou inhouden.

Alleen zo de beslissing onduidelijk of dubbelzinnig is, bestaat er aanleiding tot uitlegging ervan, wat erop neerkomt een betere vorm te geven aan wat voorheen reeds beslist is, zonder een beroep te moeten doen op de denkwijze van de rechter die voorheen de beslissing heeft genomen. Een duidelijk vonnis kan niet worden uitgelegd.

Bij een interpretatie moet de rechter zich beperken tot wat uitgesproken werd, en kan er geen enkele wijziging of toevoeging aan het geïnterpreteerde vonnis of arrest worden toegebracht.

De uitlegging van wat hij voorheen heeft beslist, kan zich niet strekken tot de gevolgen die uit de beslissing voortvloeien.

5. Beoordeling

De vordering van de rechtstreeks dagende partij, zoals door hem geformuleerd in de rechtstreekse dagvaarding en in zijn conclusie, beoogt het standpunt van het hof te bekomen aangaande de vraag welke de invloed is van het bestaan van de weerhouden morele onmogelijkheid op de aanvang van de destijds toegekende uitvoeringstermijn van één jaar.

De rechtstreeks dagende partij vordert immers dat het hof zou zeggen voor recht dat de morele onmogelijkheid tot 3 maart 2010 en opnieuw vanaf 13 januari 2011, zoals

┌ PAGE 01-00000226236-0015-0018-01-01-4 ─┐

Hof van beroep Antwerpen - 2014/VU/1 & 2010/CO/521 - p. 16

vastgesteld in het arrest d.d. 13.04.2011, de termijn van één jaar om over te gaan tot het stedenbouwkundig herstel, zoals toegekend in het eerdere arrest d.d. 11.02.2000, schorst.

Deze vordering overstijgt de saisine van het hof in het kader van een vordering op grond van art. 793 e.v. Ger.W., aangezien deze vordering zoals door de rechtstreeks dagende partij geformuleerd, betrekking heeft op de juridische en procedurele gevolgen die uit het arrest d.d. 13.04.2011 voortvloeien.

Dit betreft in essentie een executiegeschil, waarvoor de beslagrechter exclusief bevoegd is.

Het hof stelt overigens vast dat de beslagrechter te Antwerpen bij beschikking d.d. 07.02.2013 over deze specifieke vraag van de rechtstreeks dagende partij uitspraak heeft gedaan (zie stuk 25 - bundel rechtstreeks gedaagde partij, het hoger beroep tegen deze beschikking is nog hangende), waar hij op blz. 5 van zijn beschikking heeft overwogen:

"Eisende partij stelt dan ook ten onrechte dat in die optiek de in het oorspronkelijk arrest van 11.02.2000 voorziene termijn van één jaar slechts kon beginnen lopen vanaf de in het arrest van 13.04.2011 vooropgestelde datum van 04.03.2010."

Indien het hof in huidige procedure standpunt zou innemen over de al dan niet schorsing van de hersteltermijn van één jaar ingevolge de bij arrest d.d. 13.04.2011 vastgestelde (in tijd beperkte) morele onmogelijkheid, dan zou het hof zijn arrest d.d. 13.04.2011 aanvullen en er vaststellingen aan toevoegen die er thans niet in staan, hetgeen uitdrukkelijk uitgesloten is in het kader van een procedure op grond van art. 793 e.v. Ger.W. (zie naar analogie: Rb. Gent, 17 juni 1993, T.G.R. 1993, 92).

De vordering zoals geformuleerd door de rechtstreeks dagende partij is derhalve ongegrond.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 182, 183, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering

PAGE 03-00000226236-0016-0018-03-03-4

Hof van beroep Antwerpen – 2014/VU/1 & 2010/CO/521 – p. 18

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

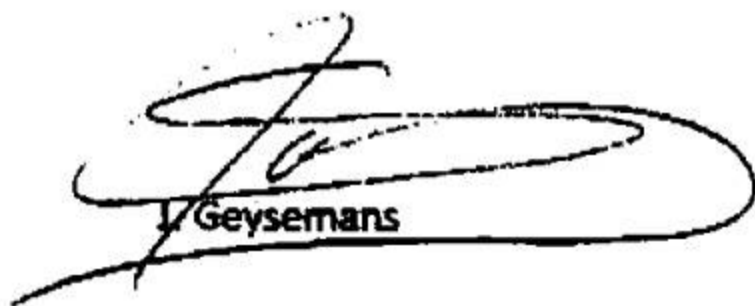
C. Verschueren raadsheer

en in openbare terechtzitting van 9 september 2015

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

In aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

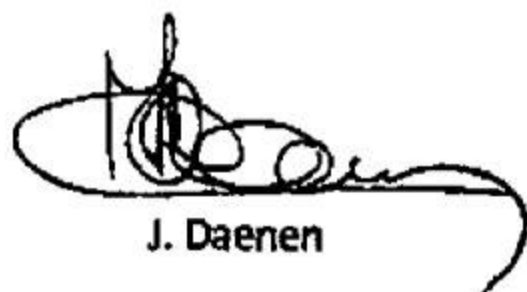
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

C. Verschueren

J. Daenen

L. Knapen

